

Panium - Nomer Opat

Hiji Pakta

Jeff Pippenger

2025-03-04

Dina sajarah Panium, hiji pakumpulan dijieun antara Antiochus Magnus jeung Philip ti Macedon. Perang éta langsung dilaksanakeun ngalawan Ptolemy V anu masih budak ku Antiochus, sarta Philip nyumbang dina harti yén peperanganana di bagian-bagian séjén karajaan ngahalangan pasukan-pasukan séjén supaya teu datang nulungan raja budak Mesir éta. Ieu ngandung harti yén Putin, raja kidul pamungkas—anu dilambangkeun ku raja budak Mesir (budak hartina generasi pamungkas sacara profétis)—dikalahkeun ku Trump anu diwakilan ku Antiochus Magnus, anu ngéléhkeun Ptolemy V di Panium, sakumaha Reagan ngéléhkeun USSR dina 1989.

Philip hartina “nu mikanyaah kana kuda,” jeung “kuda” ngalambangkeun boh kakawasaan militér boh kakawasaan ékonomi. Kuda narik karéta perang sarta ditumpakan ku para prajurit, sarta kuda ogé ngangkut barang-barang ka pasar. “Kuda” mangrupikeun lambang tina “karéta perang, kapal-kapal, jeung para nu numpak kuda,” anu jadi lambang utama Amérika Sarikat dina hubungan wakilna jeung raja kalér, sakumaha ditepikeun dina ayat opat puluh.

Sekutu Trump miboga dua tipifikasi, nya éta dina diri Filipus ti Makedonia jeung Herodes Filipus Sang Tetrarka. Boh Herodes Filipus boh Filipus ti Makedonia, lambang éta nandakeun hiji jalma anu nyaah kana kakawasaan anu dipasrahkeun ka dirina ku Kaisar atawa ku Antiokhus, masing-masingna. Filipus mikaresep kuda, sarta salah sahiji Filipus téh asalna ti Makedonia, anu nyekel peran sentral jeung dasar dina karajaan Aleksander Agung.

Eta teh tanah kalahiranana, karajaan anu diwariskeun ku anjeunna ti ramana, Philip II, jeung batu loncatan pikeun kakaisaranana anu lega. Perenahna di beulah kalér Yunani, Makedonia ngabogaan ciri has minangka inti pulitik jeung militér tempat Aleksander dilahirkeun (di Pella, 356 SM) jeung digedékeun, sarta éta nyayagikeun sumber daya, tanaga manusa, jeung struktur organisasi anu mimiti ngagerakkeun penaklukan-penaklukanana. Dina hakékatna, Makedonia téh inti karajaan Aleksander—titik awalna, mesin militérna, jeung wewengkon anu ngukuhkeun jatidirina minangka raja Makedonia, sanajan kakaisaranana mekar nepi ka jauh ngalangkungan wates-watesna.

Makedonia ngalambangkeun wewengkon kalér tina karajaan opat-bagéan Aleksander. Ku sabab kitu, anu saurang Filipus nyaéta Tetrark, hartina ‘sapapat bagéan,’ sedengkeun Filipus nu séjén nyaéta ‘saparapat’ tina opat angin karajaan Aleksander nu baheula.

Herodes ngagambarkeun jalma anu nolak perjangjian. Esau, garis getih anu ngantunkeun ka Herodes, nolak hak cikalna. Ti awal pisan sajarah umat pilihan perjangjian, Esau jadi lambang jalma-jalma anu nolak perjangjian anu dipaot ku Kristus pikeun diteguhkeun. Dina titik pisan nalika Allah badé ngalegaan umat pilihan perjangjian-Na jadi dua welas kaom, Esau ngalawan. Dina ahir Israil baheula, nalika di salib urang Yahudi ngaku yén maranéhna “teu boga raja séjén iwal ti Kaisar,” bangsa Yahudi jadi lambang dina ahir anu geus ditipikeun ku Esau dina awal.

Tangkal kulawarga Herodes diwangun ku garis getih Esau jeung urang Yahudi, hiji garis getih anu dilambangkeun ku saurang palanggar perjangjian anu barontak dina awal jeung ku hiji umat perjangjian anu barontak dina ahir.

Herodes Agung netepkeun pajeg anu ngabalukarkeun Yusup jeung Maryam datang ka Betlehem, jeung salah saurang ti tilu putrana, Herodes Antipas putra Herodes Agung, maréntah dina mangsa salib. Mangsa kahirupan Kristus ti kalahiran-Na nepi ka pupusna-Na sacara simbolis dilambangkeun ku kulawarga Herodes, ku kituna sajarah éta diidentifikasi minangka waktu panganjanganna ka umat pilihan, hiji panganjangan anu ku urang Yahudi, dina umumna, henteu kungsi katenjo.

Herodes Agung maehan barudak minangka réaksi kana kalahiran Yesus, ku kituna ngulang sajarah kalahiran Musa nalika Mesir keur maehan barudak. Pangmeuncitan barudak anu kahiji téh mangrupa usaha pikeun maehan anu dipiharep minangka nu kapilih, jeung pangmeuncitan barudak anu pamungkas ogé deuih mangrupa usaha pikeun maehan anu dipiharep minangka nu kapilih. Saratus opat puluh opat rébu nyanyi lagu Musa jeung Anak Domba, sarta sacara nubuat, hiji “lagu” ngawakilan hiji pangalaman. Saratus opat puluh opat rébu hirup dina hiji mangsa anu miboga pangalaman-pangalaman sajajar. Salah sahiji tina kasajajaran éta datang dina 22 Januari 1973 ku putusan Mahkamah Agung anu ngidinan aborsi di Amérika Sarikat. Dina opat puluh salapan taun saterusna, kirang leuwih 66 juta calon poténsial pikeun kaasup di antara saratus opat puluh opat rébu dipaéhan ngaliwatan aborsi anu disahkeun ku pamaréntah fédéral.

Kakuatan ngalambangkeun kakuatan militér:

Jeung sato galak anu ku sim kuring katingali téh sarupa jeung macan tutul, suku-sukuna siga suku biruang, jeung bahamna siga baham singa; sarta naga éta masrahkeun ka anjeunna kakawasaanana, tahta-na, jeung kawenangan anu gede. Wahyu 13:2.

Naga, anu nyaéta Roma pagan, nyayagikeun tilu hal pikeun kapapaan, nyaéta “kakawasaanana, jeung tahta-na, jeung wewenang anu gedé.” Dina ayat dua welas, AS, éta sato galak ti bumi, digambarkeun ngalaksanakeun sakabéh “kakawasaan” sato galak anu aya di hareupeunana. Sanajan kitu, kecap “kakawasaan” dina ayat dua téh kecap Yunani anu béda jeung kecap anu ditarjamahkeun jadi “kakawasaan” dina ayat dua welas. Dina ayat dua, “kakawasaan” nyaéta G1722: hartina di hareupeun (sacara harfiah atawa kiasan): dina payuneun (paningal) tina.

Kecap “power” dina ayat dua welas téh mangrupa kecap Yunani anu béda.

Jeung manéhna ngalaksanakeun sakabéh kakawasaan sato galak anu kahiji di hareupeunana, sarta nyababkeun bumi jeung jalma-jalma anu nyicingan éta supaya nyembah ka sato galak anu kahiji, anu tatu maotna geus cageur. Wahyu 13:12.

Kecap “power” G1832 di dieu hartina, (dina harti kamampuhan); hak husus, nyaéta pangaruh anu dilimpahkeun: kawenangan, yurisdiksi, kabébasan, kakawasaan, hak, kakuatan. Kecap “power” dina ayat dua welas netelakeun yén sato galak darat téh mangrupa kawenangan anu dilimpahkeun ku sato galak laut—AS téh wakil proxy tina sato galak laut. AS ngalaksanakeun sakabéh kawenangan anu dilimpahkeun ku sato galak kahiji. Dina ayat dua, Roma kapir méré tilu hal ka

kapapaan. Clovis méré kakawasaan militér jeung ékonomina ka kapapaan dina taun 496 dina Patempuran Tolbiac. Constantine masrahkeun “tahta” kakaisaran dina taun 330, sarta Justinian netepkeun paus minangka pameunteu bid’ah jeung kapala garéja-garéja ku hiji dekret dina taun 533. Clovis dina taun 496 ngalambangkeun Reagan dina taun 1989. Reagan ngalambangkeun Trump.

Numutkeun Gregory ti Tours (nulis ampir saabad saterusna), Clovis keur éléh dina éta perang sarta, dina kaayaan putus asa, nyuhunkeun pitulung ka Allah Katolik. Pamajikanana, Clotilde, nyaéta saurang putri Burgundia anu Katolik, anu geus lila ngadesek manéhna supaya pindah tina kapercayaan pagan kana Katolik. Clovis ngucap ikrar yén lamun manéhna meunang, manéhna bakal narima Katolik. Kaayaan perang tuluy malik—boh ku campur tangan ilahi boh ku strategi militér—sarta Clovis ngéléhkeun urang Alemanni, maéhan rajana sarta ngabubarkeun pasukan maranéhna. Satia kana ikrarna, manéhna tuluy narima Katolik sarta dibaptis, anu sacara tradisional ditanggalkeun kana poé Natal taun 496 di Reims ku Uskup Remigius (St. Remi).

Parobahan agamana nandaanan hiji titik balik, ngajadikeun Clovis raja Katolik kahiji di antara para pangawasa Jermanik (béda jeung bangsa Visigoth atawa Ostrogoth nu Kristen Arian). Ieu nyaluyukeun bangsa Frank jeung Garéja Romawi, sahingga anjeunna meunang pangrojong ti populasi Gallo-Romawi jeung kapausan. Baptisan Clovis mindeng dipandang minangka “lahirna Perancis” sacara simbolis minangka hiji bangsa Katolik, nu ngabédakeunana ti karajaan-karajaan barbar séjén anu nganut Arianisme atawa paganisme. Ku sabab kitu, Katolisisme nyebut Perancis minangka “putra cikal Garéja Katolik,” sarta ogé “putri pangkolotna Garéja Katolik.”

Nalika Clovis janten kakawasaan wakil anu kahiji pikeun kapausan dina taun 496, anjeunna ngalambangkeun Reagan anu janten kakawasaan wakil dina taun 1989. Dina sajarah Reagan jeung Paus Yohanes Paulus II kabentuk hiji pakumpulan rusiah pikeun tujuan ngagulingkeun raja kidul. Ti taun 1798 nepi ka undang-undang Minggu, palacuran Tirus disumputkeun, jeung manéhna téh palacuran anu sarua anu ngalacak akar dirina nepi ka Makedonia, karajaan anu pangkalérna. Manéhna nyaéta raja kalér, disumputkeun sacara nubuat, tapi tetep ngaku yén dirina teu bisa lepat.

Paus ogé ngagambarkeun “jalma-jalma anu ninggalkeun perjangjian,” anu sanajan sacara nubuat disumputkeun sapanjang tilu perang proksi éta; ahirna bakal katingali dina sajarah Patempuran Panium. Dina peralihan ti Roma Kakaisaran ka Roma kapausan, Daniel nangtukeun iraha Roma kapir keur ngahontal ahir mangsana salaku karajaan kaopat dina nubuat Alkitab.

Sabab kapal-kapal ti Kittim bakal datang ngalawan anjeunna; ku sabab kitu anjeunna bakal kacida sedihna, tuluy mulang, sarta nembongkeun amarahna ka perjangjian anu suci; kitu anjeunna bakal ngalakukeunana; anjeunna malah bakal mulang deui, sarta sapamadegan jeung jalma-jalma anu ninggalkeun perjangjian anu suci. Daniel 11:30.

Dina ayat “anu mariceun perjangjian anu suci” nyaéta garéja Katolik. Jalma-jalma anu mariceun perjangjian anu suci téh nyaéta garéja Pergamos nu kompromistis dina wahyu Yohanes nu Paningali, anu numutkeun Paulus bakal murtad heula saméméh manusa dosa dinyatakeun. Katolikisme nyaéta maranéhna anu geus mariceun perjangjian, sakumaha dilambangkeun ku serangan anu ditujulkeun ka Firman Allah, kitu deui kana Sabat poe katujuh, anu duanana dibawa

ka handapeun serangan anu beuki nambahan ti jaman Konstantinus jeung satuluyna. Saméméhna dina pasal sabelas, “perjangjian” ogé dirujuk.

Jeung hate duanana raja ieu bakal keur ngalakukeun kajahatan, sarta maranéhna bakal ngucapkeun bohong dina hiji méja; tapi éta moal hasil, sabab tungtungna tetep aya dina waktu anu geus ditangtukeun. Tuluy manéhna bakal balik ka nagarana mawa kakayaan anu gedé; sarta haténa bakal ngalawan kana perjangjian suci; sarta manéhna bakal ngalakukeun kalakuan-kalakuan anu kuat, tuluy balik deui ka nagarana sorangan. Dina waktu anu geus ditangtukeun manéhna bakal balik deui, sarta datang ka beulah kidul; tapi moal saperti anu tiheula, atawa anu pangtukangna. Daniel 11:27–29.

Dina ayat-ayat ieu, “manehna” mulang ka tanahna sorangan, tuluy engké mulang deui ka tanahna sorangan. Dua kali mulang éta ngalambangkeun dua kameunangan anu saterusna dituturkeun ku hiji “mulang” anu pinuh ku kameunangan ka kota Roma. Nu kahiji nyaéta Perang Actium dina taun 31 SM ngalawan Antony jeung Cleopatra, sarta nu kadua nyaéta sanggeus karuksakan Yerusalem dina taun 70 M. “Waktu anu geus ditangtukeun” dina ayat-ayat éta nyaéta taun 330, anu nandakeun kacindekan tina “waktu” nubuat dina ayat ka dua puluh opat anu sarua jeung tilu ratus genep puluh taun.

Raja dua anu silih nyarita bohong dina hiji méja ngalakukeun éta saméméh “waktu anu geus ditangtukeun,” “sabab ahirna kénéh bakal kajadian dina waktu anu geus ditangtukeun.” Hiji patalékan anu kudu diperhatikeun nyaéta, naon hartina ayat éta nalika nyebut, “Tuluy manéhna bakal mulang ka nagarana jeung kakayaan anu gedé?” Naha éta hartina dina waktu anu geus ditangtukeun, tuluy manéhna bakal mulang; atawa naha éta hartina sanggeus dua éta nyarita bohong dina méja, tuluy manéhna bakal mulang, ku kituna mulangna téh saméméh waktu anu geus ditangtukeun.

Uriah Smith nétélakeun yén dua kali mulang téh nyaéta taun 31 SM jeung 70 M, anu ngagambarkeun hiji sajarah saméméh taun 330, nyaéta mangsa anu geus ditangtukeun. Smith ogé nunjukkeun yén “mulang” dina ayat ka dua puluh salapan téh lumangsung sanggeus taun 330, sarta yén éta henteu hasil sakumaha mulang-mulang anu nyusul sanggeus perang Actium jeung Yerusalem. Hartina ieu téh, saméméh mangsa anu geus ditangtukeun aya hiji pasamoan di mana kabohongan dicaritakeun, tuluy disusul ku salah sahiji ti dua raja anu geus keur nyaritakeun kabohongan éta mulang mawa kakayaan anu gedé, anu satuluyna ngalawan perjangjian anu suci, ngalakukeun hal-hal anu luar biasa, sarta mulang dina taun 330, nyaéta mangsa anu geus ditangtukeun.

Saterusna anjeunna nyerang ka kidul, tapi éta moal sarua jeung Patempuran Actium atawa karuksakan Yerusalem. Sajarah taun 70 M dina éta ayat ngagambarkeun ahir umat perjangjian pilihan Allah sakumaha dilambangkeun ku “perjangjian suci” dina éta petikan. Dina ayat tilu puluh, Roma kapir boga pamatuhan jeung jalma-jalma anu ninggalkeun perjangjian suci. Taun 70 M mangrupikeun tungtung pisan tina Israil harfiah baheula minangka umat perjangjian Allah, jeung ayat tilu puluh keur nandaan sajarah opat abad sanggeus taun 70 M. Maranéhna anu ninggalkeun perjangjian dina sajarah anu digambarkeun dina ayat tilu puluh téh nyaéta jalma-jalma anu geus ninggalkeun perjangjian anu diasupkeun ku Allah jeung umat Kristen-Na.

Roma Kapapaan nyaéta gereja anu digambarkeun minangka maranéhna anu ninggalkeun perjangjian suci dina ayat tilu puluh.

Sabab kapal-kapal ti Kitim bakal datang ngalawan anjeunna; ku sabab kitu anjeunna bakal kasedih, tuluy mulang, sarta ngambek kana perjangjian suci; kitu kénéh anjeunna bakal ngalakukeun; enya, anjeunna bakal mulang deui, sarta sapamadegan jeung jalma-jalma anu ninggalkeun perjangjian suci. Daniel 11:30.

Ayat ka-duapuluh salapan mawa urang ka taun 330, nya éta waktu anu geus ditangtukeun, anu kacumponan ku Constantine nalika mindahkeun ibu kota ka Konstantinopel. Dina éta waymark, Roma kapir bakal katarik kana hiji perang kidul anu moal hasil saperti Actium jeung Yerusalem. Tuluy dina ayat tilu puluh, Roma kapir diserang ku Genseric, anu ngamimitian perang lautna ti Chittim, anu kiwari dipikawanoh minangka Carthage. Perang ngalawan Roma kapir ieu ogé digambarkeun minangka tarompet kadua tina tujuh tarompet dina kitab Wahyu. Opat kakawasaan tarompet anu kahiji éta mawa Roma Kulon ka tungtungna dina taun 476. Tina opat tarompet kahiji éta, tarompet kadua, nyaéta kapal-kapal Chittim, anu pangparnana, sabab Genseric ngawasaan sagara, sarta kabeungharan Kakaisaran jadi garing.

Ku kapal-kapal ti Chittim anjeunna dipapag sarta dihampura, tuluy mulang deui sarta murka ngalawan perjangjian anu suci. Ieu kacumponan dina sajarah nu mingpin kana dipaparinana kakawasaan ka kapausan dina taun 538, ngaliwatan peperangan ngalawan Firman Allah. Sanggeus éta anjeunna mulang deui sarta ngabogaan “pamahaman jeung maranéhna anu ninggalkeun perjangjian anu suci.” Interaksi antara Roma pagan jeung Roma kapausan éta kacumponan dina taun 533 ku dekret Yustinianus. Ayat salajengna, nya éta ayat tilu puluh hiji, tuluy neraskeun kumaha Roma pagan “dipeureuyeuh ku kasedih.” Dina 2 Tesalonika, Paulus ngajarkeun yén Roma pagan “nahan” kapausan supaya henteu nyokot kakawasaan dina taun 538. Sanggeus anjeunna dipeureuyeuh ku hiji serangan ti lautan anu ngaruksak ékonomi karajaan, anjeunna murka ngalawan perjangjian anu suci, tuluy ngabogaan pamahaman jeung jalma-jalma anu ninggalkeun éta perjangjian. Dina ayat-ayat salajengna, “pasukan” anu ngalambangkeun kakawasaan anu dipasihkeun ka kapausan dina taun 496 ku Clovis, nangtung sarta ngotorkeun tempat suci kakuatan, anu dina sajarah ngalambangkeun kota Roma, tuluy Roma pagan bakal mupus agama paganisme (anu sapopoé) tina éta wilayah sarta ngagantikeunana ku Katolik, tuluy maranéhna nempatkeun kapausan dina tahta dina taun 538.

Nalika kapapaan dipaparin kakawasaan dina taun 538, éta nyayagikeun boh hiji kasaksian nubuat, boh hiji kasaksian sajarah anu digambarkeun dina ayat-ayat anu keur urang tinimbangan. Taun 538 ditipikeun ku 31 SM jeung Patempuran Actium. Dina Daniel pasal dalapan, ayat salapan, Roma kapir bakal nalukkeun tilu halangan géografis pikeun ngarebut tahta bumi. Anu kahiji nyaéta Siria di beulah wétan, tuluy Yuda jeung Yerusalem, dituturkeun ku Mesir dina Patempuran Actium. Roma kapapaan ogé bakal ningali tilu tanduk dipiceun, anu katiluna nyaéta bangsa Goth anu diusir ti kota Roma dina taun 538. Roma kapir jeung Roma kapapaan nyayagikeun dua saksi anu nandakeun yén Patempuran Actium saajar jeung taun 538, sarta taun 538 ngagambarkeun hukum Minggu di Amérika Serikat, nalika Roma modéren maréntah kalawan pangluhurna nepi ka panto rahmat nutup.

Urang parantos ngaréngsékeun hiji gambaran umum ngeunaan ayat dua puluh tujuh nepi ka tilu puluh hiji.

Dina artikel salajengna, urang baris museur kana ayat-ayat ieu sarta ngamimitian padamelan nyaluyukeun éta petikan jeung sajarah ayat sabelas nepi ka lima belas.